

hil, quam conquerentem audire patrem, filium immorigerum, proteruum, prodigum, in gentis dedecus natum, qui exoptatam tantopere senectuti quietem in curas & cruciatus, quorum magnitudinem non capiat, qui non expertus sit, conuertat.

§. VII.

Nec felicius inter dominos & seruos res agitur. Hi si conuenientes nequitiae suae atque ignaviae non fortiantur dominos, duros asperosque domini mores accusare non desinunt, illi perfidia, ignauia, petulantia, renitentia serui, si non maledicta & verbera, gemitus saltem & flebiles exprimit querimonias, aut si parum rerum istarum adficiatur cura, neglectam perditamque rem familiarem, omniumque se ipsum expositum ludibrio videbit. Vti plerisque dominorum, si quam ex eo, quod alios sibi seruientes videant, dulcedinem capiunt, care satis ea venditur.

§. VIII.

Domestica velut haec sunt mala, & vnicuique propria, eaque graua satis, & vix ferenda, nisi prudentia temperentur & auertantur. Sed accedunt plerumque ad haec communia. Quod enim in scholis docetur, mutuae securitatis causa, & vt ciues omnes tranquille vitam degere possint, constitutas esse ciuitates, id priuatae fortis homines vix ac ne vix quidem sibi persuadebunt. Et cum per bella,

Ff 3

quae